

ອົງທິດເປດແມ່ນມາຈາກເຈັດ - ເລກທີສອງ

ອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ

Jeff Pippenger

2023-09-15

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ

ພວກມົນເລໂຮທ໌ບໍ່ສາມາດເຫັນໂຮມໄດ້ເກີນກວ່າໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຮມສັນຕະປາປາ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງອຳນາດທັງສອງນັ້ນກໍຕາມ.

ສຳລັບພວກມົນເລໂຮທ໌ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຮມສັນຕະປາປາ

ບໍ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຮັບຮູ້ວ່າ ໂຮມສັນຕະປາປາແມ່ນອານາຈັກທີ່ທຳທິດຕາມມາຫຼັງອານາຈັກທີ່ສຳຄັນ ໂຮມນອກສາສະໜາ. ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງໃນປີ 1844 ຊືດເຕໂວທ໌ໄດ້ລະບຸອຳນາດທັງສາມໃນພຣະນິມົດ ບົດ 12 ແລະ 13 ວ່າເປັນມັງກອນໃນບົດ 12, ຕໍ່ມາແມ່ນລະບົບສັນຕະປາປາ

ໃນຖານະສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກທະເລໃນບົດ 13, ແລະຕາມມາດ້ວຍສະຫະລັດອາເມລິກາ

ໃນຖານະສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ. ຫຼັງຈາກວາງຮາກຖານໄວ້ແລ້ວ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມສະຫວ່າງກ່ຽວກັບສະຫະພັນສາມປະການຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນທຽມ ຊຶ່ງໃນພຣະນິມົດ ບົດ 16 ໄດ້ນຳພາໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນ.

ແນວຄຳພະຍາກອນທີ່ພົບສັນຍາລັກເຫຼົ່ານີ້ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ໃນ ພຣະນິມົດ 12

ດ້ວຍມັງກອນທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍພຣະຄຣິດໃນຄາວທີ່ພຣະອົງປະສູດ.

ມັງກອນນັ້ນຖືກກ່າວວ່າເປັນຊາຕານ (ພຣະນິມົດ 12:9);

ຄືນັ້ນນັ້ນເອງທີ່ດິນໃຈໃຫ້ເຮືອດປະທານພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລ່ອດ.

ແຕ່ຕົວແທນສຳຄັນຂອງຊາຕານໃນການເຮັດສົງຄາມຕໍ່ພຣະຄຣິດ

ແລະຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນລະຫວ່າງຫຼາຍສັດຕະວັດທຳອິດແຫ່ງຍຸກຄຣິດສະຕຽນ

ແມ່ນຈັກກະພັດໂຮມັນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນລັດທິນອກສາສະໜາເປັນສາສະໜາທີ່ອຸບາງ. ດັ່ງນັ້ນ

ໃນຄວາມໝາຍຫຼັກ ມັງກອນເປັນຕົວແທນຂອງຊາຕານ, ແຕ່ໃນຄວາມໝາຍຮອງ

ມັນກໍເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຮມນອກສາສະໜາ.

ໃນບົດທີ 13 (ຂໍ້ 1-10) ໄດ້ພັນລະນາສັດຮ້າຍອີກໂຕໜຶ່ງ, "ຄ້າຍຄືເສືອດາວ," ຊຶ່ງມັງກອນໄດ້ມອບ

"ອຳນາດຂອງມັນ, ບັນລັງຂອງມັນ, ແລະອຳນາດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ" ໃຫ້ແກ່ມັນ. ສັນຍະລັກນີ້,

ດັ່ງທີ່ພວກໂບຣແຕສແຕນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເຊື່ອກັນມາ, ເປັນຕົວແທນຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ,

ຊຶ່ງໄດ້ຮັບສືບຕໍ່ອຳນາດ ແລະບັນລັງ ແລະສິດອຳນາດ ທີ່ຄືຄືເປັນຂອງຈັກກະພັດໂຮມັນໂບຮານ.

ກ່ຽວກັບສັດຮ້າຍທີ່ຄ້າຍຄືເສືອດາວນັ້ນ ໄດ້ຖືກປະກາດໄວ້ວ່າ: "ໄດ້ມີການປະທານປາກໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ມັນ

ເພື່ອເວົ້າຄຳໃຫຍ່ໂຕ ແລະຄຳໝັ້ນປະໝາດ....

ແລະມັນໄດ້ເປີດປາກຂອງມັນໃນການໝັ້ນປະໝາດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໝັ້ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,

ແລະພຣະພັກພ່າຂອງພຣະອົງ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນສະຫວັນ. ແລະໄດ້ມີການປະທານໃຫ້ແກ່ມັນ

ໃຫ້ເຮັດສົງຄາມກັບພວກທຳມະຊົນ ແລະເອົາຊະນະພວກເຂົາ:

ແລະອຳນາດໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ມັນເໝືອນທຸກເຜົ່າພັນ, ທຸກພາສາ, ແລະທຸກຊາດ." ຄຳພະຍາກອນນີ້,

ຊຶ່ງເກືອບຈະເໝືອນກັນທຸກປະການກັບຄຳພັນລະນາເລື່ອງເຂົ້າໜ້າໃນດານໂອນ 7,

ຊຶ່ງໄປຫາລະບົບສັນຕະປາປາຢ່າງແນ່ນອນ.

“ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ມັນເພື່ອໃຫ້ດຳເນີນຕົ້ນໄປສູ່ສິບສອງເດືອນ.’ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ,

‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫົວໜຶ່ງຂອງມັນ ປານດັ່ງຖືກຟັນໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.’ ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ:

‘ຜູ້ໃດນຳຄົນອື່ນໄປສູ່ການເປັນເຊື້ອ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງໄປສູ່ການເປັນເຊື້ອ; ຜູ້ໃດຂ້າດ້ວຍດາບ

ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຂ້າດ້ວຍດາບ.' ສີສິບສອງເດືອນນັ້ນ ແມ່ນເວລາດຽວກັນກັບ 'ອາລະໜຶງ ແລະ ອາລະຕ່າງໆ ແລະ ເຄິງໜຶງຂອງອາລະ,' ຄຣິສຕ໌ມາເປີເຄິງ, ຫຼື 1260 ວັນ, ໃນພຣະທຳດານເຢຣີ 7—ເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ອຳນາດສັນຕະປາປາຈະຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໄລຍະນີ້, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບົດກ່ອນໜ້າ, ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນຂຶ້ນພ້ອມກັບອຳນາດສູງສຸດຂອງສັນຕະປາປາ, ໃນ ຄ.ສ. 538, ແລະ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798. ໃນເວລານັ້ນ ສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກຈັບເປັນເຊື້ອໂດຍກອງທັບຝຣັ່ງ, ອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຮັບບາດເພີດເຫີງຕາຍຂອງມັນ, ແລະ ຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ສຳເລັດຄື, 'ຜູ້ໃດນຳຄົນອື່ນໄປສູ່ການເປັນເຊື້ອ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງໄປສູ່ການເປັນເຊື້ອ.'"

"ໃນຈຸດນີ້ ມີສັນຍາລັກອີກຢ່າງໜຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າມາ. ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ: 'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍອີກຕົວໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະມັນມີເຂົ້າສອງອັນເໝືອນລູກແກະ.' ຂໍ້ 11. ທັງຮູບລັກສະນະຂອງສັດຮ້າຍຕົວນີ້ ແລະລັກສະນະແຫ່ງການທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນ

ຊື່ອີກວ່າຊາດທີ່ມັນເປັນຕົວແທນນັ້ນ
ແຕກຕ່າງຈາກບັນດາຊາດທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ພາຍໃຕ້ສັນຍາລັກກ່ອນໜ້າ.
ອານາຈັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງຫຼາຍທີ່ເຄີຍປົກຄອງໂລກ
ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີແກ່ຜູ້ພະຍາກອນດານເຢຣີໃນຮູບຂອງສັດຮ້າຍຜູ້ວ່າເຫຍືອ, ຊຶ່ງຂຶ້ນມາເມື່ອ
'ລົມທັງສີ່ແຫ່ງຟ້າສະຫວັນໄດ້ປະທະກັນເຫຼືອທະເລໃຫຍ່.' ດານເຢຣີ 7:2. ໃນພຣະນິມົດ 17
ທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ນ້ຳເປັນຕົວແທນຂອງ 'ຊົນຊາດ, ຝູງຊົນ, ປະຊາຊາດ,
ແລະພາສາທັງຫຼາຍ.' ພຣະນິມົດ 17:15. ລົມເປັນສັນຍາລັກຂອງການຂັດແຍ້ງ.
ລົມທັງສີ່ແຫ່ງຟ້າສະຫວັນທີ່ປະທະກັນເຫຼືອທະເລໃຫຍ່
ເປັນຕົວແທນຂອງສາກເຫດອັນນຳສະຫວັນຫວັດແຫ່ງການພິຊິດແລະການປະຕິວັດ
ໂດຍທຳນາຍາຈັກທັງຫຼາຍໄດ້ຂຶ້ນເຖິງອຳນາດ."

"ແຕ່ສັດຮ້າຍທີ່ມີເຂົ້າດັ່ງລູກແກະນັ້ນ ຖືກເຫັນວ່າ 'ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.'
ແທນທີ່ຈະໂຄ່ນລົ້ມອຳນາດອື່ນໆເພື່ອສະຖາປະນາຕົນເອງ, ຊາດທີ່ຖືກເປັນນິມົດໂດຍສັນຍາລັກນີ້
ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນດິນແດນທີ່ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ຄອບຄອງມາກ່ອນ
ແລະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປແລະສະຫງົບສັນຕິ. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງບໍ່ອາດເກີດຂຶ້ນທຳມາກາງບັນດາ
ຊາດໃນໂລກເກົ່າທີ່ເຄື່ອນໄຫວແຕ່ສູ່ແກ່ງແຍ້ງກັນ—ທະເລອັນບັນບວນນັ້ນຂອງ 'ບັນດາປະຊາຊົນ,
ຝູງຊົນຫຼວງຫຼາຍ, ບັນດາປະເທດຊາດ, ແລະພາສາທັງຫຼາຍ.'
ມັນຈະຕ້ອງຖືກສືບຄົ້ນຫາໃນຊຸກໂລກຕາເວັນຕົກ."

"ໃນປີ 1798 ປະເທດໃດໃນໂລກໃໝ່ກໍາລັງລຸກຂຶ້ນສູ່ອຳນາດ,
ສະແດງແນວໂນ້ມແຫ່ງກໍາລັງແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງໂລກ?
ການນຳໃຊ້ສັນຍາລັກນີ້ບໍ່ຍອມໃຫ້ມີຂໍ້ສົງໄສໃດໆ.
ມີພຽງປະເທດດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ກົງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງຄຳພະຍາກອນນີ້;
ມັນຊື່ໄປຫາສະຫະລັດອາເມຣິກາຢ່າງບໍ່ຜິດພາດ. ຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລີຍ
ແນວຄວາມຄິດ—ເກຣີບຈະເປັນຄຳເວົ້າຢ່າງແມ່ນຍາ—ຂອງຜູ້ຂຽນພຣະຄຳອັນສັກສິດ
ໄດ້ຖືກນັກບາໄສແລະນັກປະຫວັດສາດນຳໄປໃຊ້ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ
ໃນການພັນລະນາການລຸກຂຶ້ນແລະການເຕີບໂຕຂອງປະເທດນີ້. ສັດຮ້າຍນັ້ນຖືກເຫັນວ່າ
'ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ'; ແລະຕາມຄຳອະທິບາຍຂອງຜູ້ເປີດ, ຄຳທີ່ເປັນວ່າ 'ຂຶ້ນມາ' ໃນທຶນ
ໃນຄວາມໝາຍຕາມຕົວອັກສອນໝາຍເຖິງ 'ເຕີບໂຕ ຫຼືອກຂຶ້ນດັ່ງຕົ້ນພືດ.' ແລະດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ,
ປະເທດນັ້ນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນດິນແດນທີ່ກ່ອນໜ້ານັ້ນຍັງບໍ່ມີຜູ້ຄອບຄອງ. ນັກປະພັນຜູ້ມີຊື່ສຽງຄົນໜຶ່ງ,
ໃນການພັນລະນາການລຸກຂຶ້ນຂອງສະຫະລັດ, ໄດ້ເວົ້າເຖິງ
'ຄວາມລືລົ້ມແຫ່ງການປາກົດຕົວຂອງນາງອອກມາຈາກຄວາມຫວ່າງເປົ່າ,' ແລະກ່າວວ່າ:
'ເໝືອນແມັດພັນອັນສະງົບງົບ ເຮົາໄດ້ເຕີບໂຕເປັນອານາຈັກ.'—G. A. Townsend, The New World
Compared With the Old, page 462. ອາລະສານສະບັບໜຶ່ງຂອງຢູໂຣບໃນປີ 1850

ໄດ້ກ່າວເຖິງສະຫະລັດວ່າເປັນອານາຈັກອັນໜ້າພິສະດານ, ຊຶ່ງກຳລັງ 'ຜຸດຂຶ້ນ,' ແລະ 'ທຳມະກາງຄວາມສະຫງົບຂອງແຜ່ນດິນ ກຳລັງເພີ່ມພູມອຳນາດແລະສັກສີຂອງຕົນໃນທຸກວັນ.'—The Dublin Nation. Edward Everett, ໃນຄຳປາໄສກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດ Pilgrim ຜູ້ວາງຮາກຖານຂອງປະເທດນີ້, ໄດ້ກ່າວວ່າ: 'ພວກເຂົາໄດ້ຊອກຫາສະຖານທີ່ອັນສະຫງົບສະຫງົດ, ບໍ່ເປັນພຶດເປັນໄພເນື່ອງຈາກຄວາມຄົບຄວບຂອງມັນ, ແລະບອດໄພເນື່ອງຈາກຄວາມຫ່າງໄກຂອງມັນ, ບ່ອນທີ່ຄຣິດຕະຈັກນັ້ນອ້ອງແຫ່ງ Leyden ອາດຈະຊົມຊື່ນເສລີພາບແຫ່ງມະໂນທຳໄດ້ບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງພາກພື້ນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ນຳທາງແຫ່ງກາງແຂນໄປປັກໄວ້ໃນການພິສູດຢ່າງສັ້ນໆ ...!'—Speech delivered at Plymouth, Massachusetts, Dec. 22, 1824, page 11.

"ແລະມັນມີເຂົ້າສອງອັນຄ້າຍກັບລູກແກະ.' ເຂົາທຳອິດລູກແກະນັ້ນສະແດງເຖິງຄວາມໜຸ່ມ, ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດ, ແລະຄວາມອ່ອນໄຫວ, ອັນເໝາະສົມຢ່າງຍິ່ງໃນການເປັນຕົວແທນລັກສະນະຂອງສະຫະລັດ ເມື່ອຖືກນຳສະເໜີແກ່ຜູ້ພະຍາກອນວ່າກຳລັງ 'ຂຶ້ນມາ' ໃນປີ 1798. ໃນບັນດາຜູ້ອົບພະຍົບຄຣິດສະຕຽນທີ່ໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຫລົບໜີໄປຍັງອາເມຣິກາ ແລະສະແຫວງຫາບ່ອນລີ້ໄພຈາກການກົດຂີ່ຂອງລາຊະອຳນາດ ແລະຄວາມບໍ່ອົດທົນຂອງພວກປະໂລຫິດ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ຕັ້ງໃຈຈະສ້າງຕັ້ງລັດຖະບານເທິງຮາກຖານອັນກວ້າງຂວາງແຫ່ງເສລີພາບທາງພົນລະເຮືອນ ແລະທາງສາສະໜາ. ທັດສະນະຂອງເຂົາໄດ້ຮັບບ່ອນຢືນຢູ່ໃນຄຳປະກາດເອກະລາດ, ຊຶ່ງໄດ້ປະກາດຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ 'ມະນຸດທຸກຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ' ແລະໄດ້ຮັບປະທານສົດອັນບໍ່ອາດຖືກພາກໄປໄດ້ໃນ 'ຊີວິດ, ເສລີພາບ, ແລະການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ.' ແລະລັດຖະທຳມະນູນໄດ້ຮັບປະກັນແກ່ປະຊາຊົນເຖິງສິດໃນການປົກຄອງຕົນເອງ ໂດຍກຳນົດໄວ້ວ່າຜູ້ແທນທີ່ຖືກເລືອກຕັ້ງໂດຍຄະແນນສຽງຂອງປະຊາຊົນຈະຕ້ອງຕຳກົດ ແລະບໍ່ມີທຳນາຄົດໝາຍ. ເສລີພາບໃນຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາໄດ້ຮັບການປະທານເຊັ່ນກັນ, ໂດຍທຸກຄົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕາມຄຳຊົມໃຈແຫ່ງຈິດສຳນຶກຂອງຕົນ. ລະບອບສາທາລະນະລັດ ແລະນິກາຍໂປຣແຕສແຕນ ໄດ້ກາຍເປັນຫຼັກການພື້ນຖານຂອງຊາດ. ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມລັບແຫ່ງອຳນາດ ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງມັນ. ບັນດາຜູ້ຖືກກົດຂີ່ ແລະຜູ້ຖືກຍຸບຍຳທີ່ອານາຈັກຄຣິດສະຕຽນໄດ້ຫັນມາສູ່ແຜ່ນດິນນີ້ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ ແລະຄວາມຫວັງ. ຫຼາຍລ້ານຄົນໄດ້ສະແຫວງຫາຜັງຜາກຂອງມັນ, ແລະສະຫະລັດໄດ້ຜຸດຂຶ້ນສູ່ສະຖານະໜຶ່ງໃນບັນດາຊາດທີ່ມີອຳນາດຫຼາຍທີ່ສຸດໃນໂລກ.

"ແຕ່ສັດຮ້າຍທີ່ມີເຂົ້າຄ້າຍລູກແກະນັ້ນ 'ເວົ້າດັງມັງກອນ ແລະມັນໃຊ້ອຳນາດທັງໝົດຂອງສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າມັນ ແລະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ນະມັດສະການສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດ ຜູ້ທີ່ບາດແຜຮ້າຍເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍ; ... ໂດຍກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກວ່າ 'ໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍສ້າງຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍຕົວນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຖືກບາດແຜດ້ວຍດາບ ແລະຍິງມືຊີວິດຢູ່.' ພຣະນິມົດ 13:11–14." The Great Controversy, 438–441.

ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບົດທຳອິດສອງ ແລະ ສົບສາມ ກຳລັງຊີ້ບອກຕົວມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ, ຊຶ່ງເປັນອຳນາດສາມປະການໃນ ພຣະນິມົດ ບົດທຳອິດສອງ ທີ່ນຳໂລກໄປສູ່ອາຣະມາເກດດອນ. ອຳນາດທັງສາມນັ້ນແຕ່ລະຢ່າງມີບົດພິເສດຂອງຕົນເອງ ທີ່ຄອບຄຸມປະຫວັດສາດພະຍາກອນອັນດຽວກັນ. ຫຼັກຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງ ດານເຮອນ ບົດທຳອິດສອງ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳວ່າ, "ແລະໃນເວລາສຸດທ້າຍ," ຊຶ່ງແມ່ນປີ 1798. ຈາກນັ້ນ ຫຼັກຂໍ້ນີ້ໄດ້ລະບຸການເຄື່ອນໄຫວຂຶ້ນສູດທ້າຍຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ ຈົນກະທັ້ງໃນ ດານເຮອນ ບົດທຳອິດສອງ ຂໍ້ທີໜຶ່ງ ມີກາເອນຊົງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດກຳສິນສຸດລົງ ແລະ ນຳເຂົ້າສູ່ໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ. ໃນຂໍ້ທຳອິດສອງບົດທຳອິດສອງ ຂ້າວສານສຳລັບຊົ່ວໂມງນັ້ນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລະບົບສັນຕະປາປາພົ່ນລົດ ແລະ

ເລີ່ມຕົ້ນການນຳລາວອອກຈາກບ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງ ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ວ່າເປັນ
“ຂ່າວຈາກທົດຕາເວັນອອກ ແລະ ຈາກທົດເໜືອ.”

ຂ່າວສານຈາກທົດຕາເວັນອອກແລະທົດເໜືອເປັນຂ່າວສານເກືອບຄືສຸດທ້າຍ,
ເພາະວ່າມັນຖືກປະກາດອອກໄປກ່ອນໜ້າທີ່ Michael ຈະລຸກຂຶ້ນ. ນັ້ນຄືຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ຊຶ່ງຖືກປະກາດໃນຊ່ວງການເຫລົ່າມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. Daniel
ໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານນີ້ວ່າເປັນສອງດ້ານ. ຂ່າວສານຂອງ “ທົດເໜືອ” ທີ່ຮັດໃຫ້ອຳນາດ papacy ໃກດເຄື່ອງ
ຄືຂ່າວສານທີ່ຊື່ບອກວ່າ “ກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອ” ແມ່ນອຳນາດ papal, ແລະຂ່າວສານຂອງ “ທົດຕາເວັນອອກ”
ຄືຂ່າວສານຂອງລູກຫຼານແຫ່ງທົດຕາເວັນອອກ, ຊຶ່ງຄື Islam. ແນ່ນອນ, ມັນຍັງມີຄວາມໝາຍສຳຄັນອື່ນໆ
ອີກດ້ວຍ, ແຕ່ທົດຕາເວັນອອກເປັນສັນຍະລັກຂອງ Islam ແລະ antichrist
ແມ່ນຂອງປອມຂອງກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອທີ່ເທົ່າທຽມ. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ຊຶ່ງເຕືອນບໍ່ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອ (ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ) ຍັງເຕືອນອີກວ່າ Islam
ຈະໂຈມຕີໃນຈຸດທີ່ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມອະທຳຕັ້ມບໍລິບູນສຳລັບສະຫະລັດ,
ແລະສະຫະລັດຈະເຮັດໃຫ້ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມອະທຳຂອງຕົນເຕັມໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສາມ ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ຂໍ້ທີ່ສິບເອັດ ແລະຕໍ່ເນື່ອງໄປ
ໄດ້ຊີ້ບອກປະຫວັດສາດພະຍາກອນອັນດຽວກັນນັ້ນ, ແລະມັນກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນເຊັນກັນໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ
1798.

“ໃນປີ 1798 ຊາດໃດໃນໂລກໃໝ່ກຳລັງລຸກຂຶ້ນສູ່ອຳນາດ,
ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຳສັນຍາແຫ່ງກຳລັງແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຊາວໂລກ?
ການນຳໃຊ້ສັນຍາລັກນີ້ເປັນຊ່ວຍໃຫ້ມີຄຳຖາມໃດໆ. ມີພຽງຊາດດຽວ, ແລະມີແຕ່ຊາດດຽວເທົ່ານັ້ນ,
ທີ່ກົງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງຄຳພະຍາກອນນີ້; ມັນຊື່ຢ່າງບໍ່ຜິດພາດໄປຍັງສະຫະລັດອາເມລິກາ.” The Great
Controversy, 440.

ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 13 ຂໍ້ 11 ຫາ 18
ເຊັນດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ດານເຮອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 40 ຫາ 45. ເຊັນດຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳໃນດານເຮອນ,
ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາສົນສຸດລົງດ້ວຍການປົດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ
ເມື່ອສະຫະລັດອາເມລິກາບັງຄັບໂລກໃຫ້ຍອມຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ແລ້ວຕໍ່ຈາກນັ້ນ ດັ່ງໃນ ດານເຮອນ
ບົດທີ 11, ຂ່າວສານສຳລັບເວລານັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນບົດທີ 14.

ນີ້ແມ່ນໂຄງສ້າງອັນດຽວກັນແທ້ໆໃນທັງສອງຕອນ,
ຍົກເວັ້ນວ່າຂໍ້ພຣະຄຳໃນດານເຮອນກຳລັງພັນລະນາກົດຈະກຳຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ, ແລະ ພຣະນິມິດ ບົດທີ
13 ກຳລັງຊີ້ບອກບົດບາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ. ດ້ວຍສອງແນວນັ້ນ ພວກເຮົາພົບວ່າ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 17
ຄອບຄຸມປະຫວັດສາດດຽວກັນ, ແຕ່ເນັ້ນບົດບາດຂອງມັງກອນ, ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ເປັນກະສັດສິບອົງ,
ຜູ້ຊຶ້ງແມ່ນສະຫະປະຊາຊາດ. ສາມບົດທີ່ໄດ້ພິຈາລະນານີ້ແຕ່ລະບັນທັດຕາມບັນທັດ
ໄດ້ຊີ້ບອກບົດບາດຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ, ຜູ້ຊຶ້ງໃນບົດທີ 16
ນຳພາໂລກໄປສູ່ອາລະມາເກດດອນ; ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນເລື່ອງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຢືນຢັນແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ເມື່ອ
ພຣະນິມິດ ບົດທີ 17 ເລີ່ມຕົ້ນ, ແມ່ນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເທຄວາມພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ
ມາບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງການພິພາກສາຍິ່ງໃສເພາະແຫ່ງໂຮມ.

ແລະມີເທວະດາອົງໜຶ່ງໃນເຈັດອົງທີ່ຖືຂຶ້ນເຈັດໃບນັ້ນ ມາກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງມານຶຖືດີ;
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງການພິພາກສາຍິ່ງໃສເພາະໃຫຍ່ ຜູ້ນັ່ງຢູ່ເໜືອນ້ຳຫຼາຍໃຫ້ທ່ານເຫັນ:
ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ລ່ວງປະເວນກັບນາງ,
ແລະບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກໄດ້ມາດ້ວຍເຫຼັກແຫ່ງການລ່ວງປະເວນຂອງນາງ.” ພຣະນິມິດ 17:1, 2.

ສຳລັບພວກ Millerites ນັ້ນ ປະເດັນຢູ່ທີ່ໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຮມຂອງສັນຕະປາປາ, ແຕ່ໃນຕອນສຸດທ້າຍ ປະເດັນຢູ່ທີ່ສະຫະພັນສາມຝ່າຍ. ດັ່ງເຊັນທຶນາງໄດ້ລະບຸອຳນາດທັງສາມນັ້ນໃນບົດທຣີບີສອງ ແລະ ສົບສາມ ນາງກໍລະບຸຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຍັງໃນບົດທຣີບີເຈັດ ແມ່ນສັນຕະປາປາ.

“ຍິງນັ້ນ [ບາບໂລນ] ໃນ ພຣະນິມິດ 17 ໄດ້ຖືກພັນລະນາວ່າ ‘ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍສົມວ່າງແລະສີເດງເຂັ້ມ ແລະປະດັບດ້ວຍຄຳ ແລະຫົນມີຄຳ ແລະໄຂ່ມຸກ ມີຖ້ວຍຄຳຢູ່ໃນມືຂອງນາງ ແຕ່ມີໄປດ້ວຍສົງອັນໜ້າກຽດຊັງ ແລະຄວາມໂສໂຄກ:....ແລະທຶນຳຜາກຂອງນາງມີຊື່ຫຼັກຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ, ‘ຄວາມລຶກລັບ, ບາບໂລນໃຫຍ່, ແມ່ຂອງບັນດາໂສເພນີ.’ ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ: ‘ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງນັ້ນເມີນດ້ວຍເລືອດຂອງພວກວິສຸດ ແລະດ້ວຍເລືອດຂອງບັນດາຜູ້ເປັນພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ’ ຍັງມີການປະກາດເພີ່ມອີກວ່າ ບາບໂລນແມ່ນ ‘ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງປົກຄອງເໜືອບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ.’ ພຣະນິມິດ 17:4–6, 18. ອຳນາດທຶນຕະຫຼອດຫຼາຍສະຕະວັດໄດ້ດຳຮັງການປົກຄອງແບບກົດຂີ່ເໜືອບັນດາປະມຸກຂອງໂລກຄຣິດ ກໍຄື ໂຮມ.” The Great Controversy, 382.

ດັ່ງນັ້ນ ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນບົດທຣີບີເຈັດ ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອໃດ?

ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນພຣະວິນຍານເຂົ້າໄປໃນຖົນກັ່ນດານ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍິງຄົນໜຶ່ງນັ່ງເທິງສັດຮ້າຍສີເດງເຂັ້ມ, ແຕ່ມີໄປດ້ວຍຊື່ແຫ່ງການໝັ້ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ, ມີເຈັດຫົວ ແລະສົບເຂົ້າ. ແລະຍິງນັ້ນນຸ່ງຫົ່ມສົມວ່າງ ແລະສີເດງເຂັ້ມ, ປະດັບດ້ວຍຄຳ ແລະອັນມະນີອັນມີຄຳ ແລະໄຂ່ມຸກ, ຖືຈອກຄຳໃນມືຂອງນາງ ທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍສົງນຳກຽດຊັງ ແລະຄວາມໂສໂຄກແຫ່ງການຫຼົ້ມຊີຂອງນາງ: ແລະທຶນຳຜາກຂອງນາງມີຊື່ຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ, ຄວາມລຶກລັບ, ບາບໂລນຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ແມ່ແຫ່ງຍິງແພດ ແລະແຫ່ງສົງນຳກຽດຊັງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍິງນັ້ນເມີນດ້ວຍເລືອດຂອງພວກວິສຸດ, ແລະດ້ວຍເລືອດຂອງພວກມໍລະນາສັກຂີຂອງພຣະເຢຊູ; ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນນາງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍປະຫລາດໃຈຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ພຣະນິມິດ 17:3–6.

ເພື່ອໃຫ້ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນຍິງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຖືກນຳໄປຍັງຖົນກັ່ນດານໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງໂຢຮັນເອງໄດ້ລະບຸໄວ້ແລ້ວໃນບົດທຣີບີສອງ ຄຽງຄູ່ກັບພະຍານສອງຄົນ ວ່າເປັນໄລຍະໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາປາ.

ແລະຍິງນັ້ນໄດ້ໜ້າໄປຍັງຖົນທຸລະກັນດານ ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບນາງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າທັງຫຼາຍລ້ຽງດູນາງຢູ່ທີ່ນັ້ນໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.... ແລະບົກສອງຂ້າງຂອງນັກອົນຊີໃຫຍ່ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຍິງນັ້ນ ເພື່ອນາງຈະໄດ້ບິນໄປຍັງຖົນທຸລະກັນດານ ໄປຍັງບ່ອນຂອງນາງ ບ່ອນທີ່ນາງໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຕະຫຼອດໜຶ່ງວາລະ ສອງວາລະ ແລະເຄື່ອງວາລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າຂອງນັ້ນ. ພຣະນິມິດ 12:6, 14.

ໂຢຮັນໄດ້ຖືກນຳໄປໃນທາງພະຍາກອນເຂົ້າສູ່ໄລຍະເວລາແຫ່ງຖົນກັ່ນດານ, ແຕ່ຂໍ້ທີ່ສາມແລະຂໍ້ຕັ້ງໄປໄດ້ລະບຸຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ໃນຊ່ວງໜຶ່ງໃດຂອງໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີນັ້ນ ໂຢຮັນໄດ້ຖືກນຳໄປເຫັນ; ເພາະວ່າຍິງນັ້ນໄດ້ເມີນດ້ວຍເລືອດແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງ, ແລະນາງກໍໄດ້ເປັນ “ແມ່ຂອງຍິງໂສເພນີ” ຢູ່ແລ້ວ. ໂຢຮັນໄດ້ຖືກນຳໄປເຖິງຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະແຫ່ງຖົນກັ່ນດານ ເພາະວ່າຍິງນັ້ນໄດ້ດື່ມເລືອດແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງແລ້ວ ແລະຄຣິດຕະຈັກໂປຣເຕສຕັງກໍໄດ້ກຳລັງກັບຄືນໄປສູ່ຄອກຂອງນາງ ແລະກາຍເປັນບັນດາບຸດສາວຂອງນາງ, ເພາະວ່າໃນຊ່ວງເວລານັ້ນນາງຖືກລະບຸວ່າເປັນ “ແມ່ຂອງຍິງໂສເພນີ.” ນາງມີບຸດສາວຢູ່ແລ້ວ. ຄຳພະຍານຂອງໂຢຮັນໃນບົດທຣີບີເຈັດເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1798 ເຊິ່ງດຽວກັບປະຫວັດສາດທາງພະຍາກອນດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສັດຮ້າຍໃນ Daniel eleven ແລະຜູ້ພະຍາກອນບອມໃນ Revelation thirteen.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອົກສອງເສັ້ນ, ເມື່ອບົດທຶນີ້ຈັດສົ່ງສຸດລົງ, ບົດທຶນີ້ແບດຈົງລະບຸຂ່າວສານສຳລັບເວລານັ້ນ. ມີສາມເສັ້ນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ໜຶ່ງເສັ້ນສຳລັບແຕ່ລະສ່ວນຂອງສະຫະພັນສາມປະການ. ພວກມັນທັງໝົດຖືກນຳສະແດງໄວ້ເທິງໂຄງສ້າງທາງປະຫວັດສາດດຽວກັນ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1798 ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ, ແລະທັງສາມເສັ້ນຢຳຂ່າວສານເຕືອນຄັງສຸດທ້າຍ.

ຕາຕະລາງຂອງຮາບາກກຸໄດ້ກ່າວເຖິງເນື້ອໃນຂອງພຣະນິມົດບົດທຶນີ້ຈັດຢ່າງລະອຽດຍັງກວ່າຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນບົດນີ້ຈະເລົ່າຂ້າມໄປສູ່ບັນຫາປົດສະໜາທຶກສະແດງໄວ້ໃນບົດນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ນຳສະເໜີອານາຈັກແບດປະການໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ.

ແລະນີ້ແມ່ນຈົດໃຈທີ່ມີສະຕິບັນຍາ. ຫົວທັງເຈັດນັ້ນແມ່ນພູເຈັດໜ່ວຍ ທີ່ຍິງນັ້ນນັ້ງຢູ່ເທິງ.
ແລະມີກະສັດເຈັດອົງ: ຫ້ອງໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະໜຶ່ງອົງກໍ່ມີຢູ່, ແລະອົງອື່ນຍັງບໍ່ທັນມາ;
ແລະເມື່ອເຂົາມາແລ້ວ ເຂົາຕ້ອງດຳລົງຢູ່ພຽງຊ່ວຍໜຶ່ງ. ແລະສັດຮ້າຍທີ່ຄອຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີຢູ່ນັ້ນ,
ມັນເອງກໍ່ເປັນອົງທີ່ແບດ, ແລະເປັນມາຈາກທັງເຈັດ, ແລະກຳລັງມຸ່ງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ. ພຣະນິມົດ
17:9–11.

ດານເືອນໄດ້ກ່າວແກ່ເນບູກາດເນັດຊາວ່າ, “ພະອົງຄືຫົວຄຳນັ້ນ.”

ແລະບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ບຸດຫຼານຂອງມະນຸດອາໄສຢູ່,
ພຣະອົງໄດ້ປະທານສັດແຫ່ງທັງນາແລະນົກແຫ່ງທັງຜູ້ໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານ,
ແລະໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງເໝືອນພວກມັນທັງໝົດ. ທ່ານນີ້ແຫຼະແມ່ນຫົວຄຳນັ້ນ. ດານເືອນ
2:38.

ດານເືອນຍັງໄດ້ກ່າວແກ່ເນບູກາດເນັດຊາວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພະມະຫາກະສັດ,
ພຣະອົງຊົງເປັນກະສັດເໝືອນກະສັດທັງຫຼາຍ.”

ຂ້າແຕ່ກະສັດເອີຍ ພະອົງເປັນກະສັດເໝືອນບັນດາກະສັດ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ປະທານອານາຈັກ ອຳນາດ ກຳລັງ ແລະສະຫງ່າລາສີແກ່ພະອົງ. ດານເືອນ
2:37.

ເນບູກາດເນັດຊາເປັນ “ຫົວ” ແລະທ່ານເປັນກະສັດ, ແລະທ່ານເປັນກະສັດເໝືອນກະສັດທັງຫຼາຍ
ເພາະທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກທຳອິດໃນບັນດາອານາຈັກທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຮູບນິມົດນັ້ນ.
ເນບູກາດເນັດຊາເປັນກະສັດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຳ, ແລະອານາຈັກອື່ນໆ ແລະກະສັດອື່ນໆ
ຈະຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໄລຫະອື່ນໆ ໃນຮູບນິມົດນັ້ນ, ແຕ່ເນບູກາດເນັດຊາເປັນອັນດັບທຳອິດ
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນກະສັດຂອງບັນດາກະສັດ. ອີກລະດັບໜຶ່ງຊຶ່ງພວກເຮົາຈະບໍ່ກ່າວເຖິງໃນເວລານີ້ ຄື
ອານາຈັກບາບີໂລນເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກທີ່ພະຍາຍາມປອມແປງພຣະຄຣິດ
ຜູ້ຊົງເປັນກະສັດເໝືອນກະສັດທີ່ແທ້ຈິງ.

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງຄຳພະຍານຂອງເອຊາຢາກຸ່ວກັບຄຳພະຍາກອນສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບີ
(ເຈັດເທື່ອໃນພຣະທຳເລວີ ບົດ 26) ເອຊາຢາໄດ້ລະບຸກະສັດທັງຫຼາຍວ່າເປັນຫົວ.

ເພາະວ່າຫົວໜ້າຂອງຊີເຣຍຄີດາມາເຊກ, ແລະຫົວໜ້າຂອງດາມາເຊກຄີເຣຊິນ; ແລະພາຍໃນຫົກສິບຫ້າປີ
ເອຟຣາອິມຈະຖືກຫັກທຳລາຍ ຈົນບໍ່ເປັນຊົນຊາດອີກ. ແລະຫົວໜ້າຂອງເອຟຣາອິມຄືຊາມາເຣຍ,
ແລະຫົວໜ້າຂອງຊາມາເຣຍຄີບຸດຂອງເຣມາວີຢາ. ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ,
ແນ່ນອນວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ໝັ້ນຄົງ. ເອຊາຢາ 7:7, 8.

ອີຊາຢາກຳລັງພຽງແຕ່ວາງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນສຳລັບສອງຊ່ວງເວລາອັນລະສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບີ
ທີ່ຕັ້ງຕົ້ນອານາຈັກຜ່າຍເໝືອນຄື ຊາມາເຣຍ ແລະ ອານາຈັກຜ່າຍໃຕ້ຄຣິດ ແລະໃນຂະນະທີ່ທ່ານເຮັດດັ່ງນັ້ນ

ທ່ານກໍໄດ້ລວມເອົາພະຍານສອງປະການໄວ້ດ້ວຍ ຄືວ່າ ນະຄອນຫຼວງຂອງຊາດໜຶ່ງເປັນຫົວຂອງຊາດນັ້ນ ແລະ ກະສັດເປັນຫົວຂອງນະຄອນຫຼວງ. “ຫົວ” ໝາຍເຖິງ ກະສັດ ແລະ ອານາຈັກ. ໃນພຣະນິມິດ ແນວຄຳພະຍາກອນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາດຳເນີນຕໍ່ ເຊັ່ນດຽວກັບໃນດານເຢອນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອໂຢຮັນຖືກນຳໄປສູ່ປີ 1798 ແລະໄດ້ຖືກນຳສະເໜີດ້ວຍບົດສະໜາທີ່ຊື່ບອກວ່າມີ “ຫົວ” ເຈັດຫົວ, ນັ້ນກໍຄືການຊື່ບອກວ່າມີອານາຈັກເຈັດອານາຈັກ. ຈາກນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຖືກບອກວ່າ ຫ້າໃນບັນດາຫົວ ຫຼື ອານາຈັກນັ້ນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ. ໃນປີ 1798 ອານາຈັກທີ່ຫ້າໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີກາກໄດ້ລົ້ມລົງ ເມື່ອມັນໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍ ຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫຼາຍ.

ໂຢຮັນ ຜູ້ທີ່ກຳລັງຢືນຢູ່ໃນປະຫວັດສາດຂອງເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798 ກໍໄດ້ຮັບການບອກເຊັ່ນກັນວ່າ ໜຶ່ງໃນບັນດາຫົວນັ້ນ “ມີຢູ່” ອານາຈັກທີ່ຫົກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນປີ 1798, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອໂຢຮັນຖືກນຳສົ່ງໃນທາງຄຳພະຍາກອນໄປຍັງປີ 1798, ອານາຈັກທີ່ໃນເວລານັ້ນມີຢູ່ກໍຄື ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແລະລາວຍັງໄດ້ຮັບແຈ້ງອີກວ່າ ອານາຈັກທີ່ເຈັດຍັງເປັນອະນາຄົດສຳລັບປີ 1798 ເພາະມັນຍັງບໍ່ທັນມາ. ອານາຈັກທີ່ເຈັດ ຊຶ່ງຍັງເປັນອະນາຄົດສຳລັບປີ 1798 ນັ້ນ ກໍຄືສະຫະປະຊາຊາດ ຜູ້ຊຶ້ງຖືກແທນໂດຍກະສັດສົບອົງ ແລະເປັນຫົວຂອງພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ. ແຕ່ຍັງມີອົງທີ່ເປັນອີກ ຜູ້ຊຶ້ງມາຈາກເຈັດ. ໂຣມມັກຈະປາກົດຂຶ້ນເປັນອົງທີ່ເປັນ ແລະເປັນຜູ້ມາຈາກເຈັດ.

ມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະກ່າວເຖິງເນື້ອໃນຂອງບົດທີສິບເຈັດ, ແຕ່ພວກເຮົາກຳລັງພຽງແຕ່ຈຳແນກອານາຈັກທັງແປດໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໃນບົດທີສິບເຈັດ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກມັນເລີ່ມໄດ້ກ່ຽວກັບສື່ອານາຈັກນັ້ນສອດຄ່ອງກັບອານາຈັກທັງແປດໃນ Revelation ບົດທີສິບເຈັດ ແນວໃດ.

ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງເລື່ອງນີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.